

การปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกที่มีภาวะสมาธิสั้นโดยใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์

**The Behavioral Modification of Autistic Children with
ADHD by Using Creative
Arts Activities**

กนกวรรณ รัตนศรีสุข,
อัญชลี บุญจันทิก และ กิตติศักดิ์ เสี่ยงดี
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม)

**Kanokwan Rattanasrisukho,
Anchalee Bunjantuek and Kittisak Sieagdee**
Ramkhamhaeng university demonstration school (elementary level)
Corresponding Author E-mail:kanokwan.r@rumail.ru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกที่มีภาวะสมาธิสั้นโดยใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (quasi experimental research) โดยใช้ สถิติ t – test for dependent sample เพื่อเปรียบเทียบความใส่ใจในการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนของเด็กออทิสติกที่มีภาวะสมาธิสั้น โดยใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โครงการศูนย์ศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) จำนวน 4 คน เครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ที่ 0.9 2) แบบบันทึกพฤติกรรมความใส่ใจในการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ที่ 0.82 ผลการวิจัยพบว่าการใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ส่งผลให้เด็กออทิสติกที่มีภาวะสมาธิสั้น มีความใส่ใจในการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การปรับพฤติกรรม; กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์; เด็กออทิสติก; ภาวะสมาธิสั้น

Abstracts

This research is to study Behavior Modification of Autistic Children with ADHD Using Creative Arts Activities. This study was quasi experimental research, and a t-test for dependent sample used to compare the Assessment results the attention to study of autistic children with ADHD before and after using Creative Arts Activities. The sample of research is a Grade One at the Special Children's Education Center at Ramkhamhaeng University Demonstration School (Elementary Level). The sample were four autistic children at the school, selected by the purposive sampling method. The research instruments included 1) Creative Arts Activities plan 2) Behavioral record form for paying attention to studying before and after being taught. The results found that the attention to study of autistic children with ADHD taught using Creative Arts Activities, were significantly higher than before using Creative Arts Activities at a .05 level of significance.

Keyword; Behavior Modification; Creative Arts Activities; Autistic; ADHD

บทนำ

การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถ ที่จะเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ ดังนั้นกระบวนการจัดการเรียนรู้จึงต้องจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะ กระบวนการคิด กิจกรรมให้ผู้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2562 : 11-12) สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม และทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553 : 3) ทั้งนี้รวมไปถึงเด็กที่มีความต้องการพิเศษก็ต้องได้รับการศึกษาที่เท่าเทียมกัน

ออทิสติกเป็นความผิดปกติของพัฒนาการเด็กในรูปแบบหนึ่ง ซึ่งมีลักษณะเฉพาะตัว คือเด็กมีความบกพร่องทางทักษะทางสังคม และการสื่อความหมายได้ไม่เหมาะสมตามวัย มีลักษณะพฤติกรรมในการทำกิจกรรม หรือมีความสนใจ เป็นแบบแผนซ้ำ ๆ จำกัดเฉพาะบางเรื่อง และไม่มี ความยืดหยุ่น ปัญหาดังกล่าวเป็นตั้งแต่เล็ก จึงส่งผลให้เกิดข้อจำกัดในการดำรงชีวิต และมีความสนใจอยู่ในช่วงเวลาสั้น ๆ เนื่องจากเด็กออทิสติกมีความผิดปกติด้านพัฒนาการ เกี่ยวกับการสร้างสัมพันธ์กับบุคคลทั่วไป จนเสมือนหนึ่งว่ามีกำแพงที่เราไม่สามารถมองเห็นได้มากระหว่าง เด็กออทิสติกกับเราไว้ ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เด็กไม่ยอมรับสิ่งเร้าจากบุคคล หรือมีพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้าเป็นระยะเวลาที่สั้น และวอกแวกง่ายต่อสิ่งแวดลอมรอบตัวเด็ก ในปี 2565 มีการสรุปบททวนงานวิจัยจาก 71 งานวิจัยในหลายภูมิภาค รวม 34 ประเทศ ในรอบ 10 ปี พบความชุก 10 คน ต่อเด็ก 1,000 คน ที่พบโรคออทิสติก (ทวีศักดิ์ สิริรัตน์เรขา, 2565 : ออนไลน์)

เนื่องจากสมาธิเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ และส่งผลต่อเด็กทั้งในด้านการเรียน พฤติกรรม การเข้าสังคม รวมไปถึงการทำงานเมื่อโตขึ้น ดังนั้น ภาวะสมาธิสั้นจึงเป็นสาเหตุสำคัญที่สุดของเด็กที่ส่งผลต่อการเรียน และพฤติกรรมในการเรียนของเด็ก(มาโนช อาภรณ์สุวรรณ, 2550 : 17) ซึ่งเด็กก็มีลักษณะต่างๆในชั้นเรียน คือ เสียสมาธิง่าย ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ไม่มีสมาธิในการเรียน หรือ ทำได้แต่เป็นช่วงระยะเวลาสั้นๆ หลุกหลิก เคลื่อนไหวอยู่เสมอ อาจดูจากที่นั่งเดินไปมา (ผดุง อารยะวิญญู, 2544 : 1-2)

ศิลปะ เป็นอีกกิจกรรมหนึ่งที่สามารถสะท้อนการแสดงออกถึงความสามารถของเด็กรวมทั้งความรู้สึกนึกคิดโดยการถ่ายทอดออกมาเป็นผลงาน รูปภาพหรือสิ่งของ (วรารคณา กันประชา, 2551 : 39) และกิจกรรมที่เด็กสามารถประสบความสำเร็จได้ง่าย ทั้งนี้กิจกรรมศิลปะในรูปแบบต่าง ๆ เป็นกิจกรรมที่ใช้ความรู้สึกประกอบกับวัสดุและเทคนิควิธีการนำมาสร้างสรรค์เป็นผลงาน (พีระพงษ์ กุลพิศาล, 2545 : 38) ศิลปะสร้างสรรค์จึงเป็นอีกกิจกรรมหนึ่งที่เด็กได้ใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้าในการรับรู้โดยอาศัยประสบการณ์สิ่งแวดล้อมจนเกิดความเข้าใจทำให้เกิดความคิดจินตนาการ และมีการแสดงออกโดยใช้การถ่ายทอดผลงานแสดงความรู้สึกต่าง ๆ ที่ตนเองได้เรียนรู้ ซึ่งแสดงออกทางความคิดความรู้สึกสติปัญญา อารมณ์ และทำให้ศักยภาพที่อยู่ในตัวบุคคลให้มีการพัฒนาสร้างสรรค์สิ่งแปลกใหม่พร้อมทั้งเป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมพัฒนาการทุกด้านให้มีความพร้อมในการเรียนรู้สิ่งต่างๆให้มีประสิทธิภาพต่อไป (ศรีแพร จันทราภิรมย์ (2550 : 28) อีกทั้งยังสามารถพัฒนาสมาธิของเด็กให้ดีขึ้นได้ ช่วยสร้างเสริมประสิทธิภาพหรือพลังในตัวเด็กซึ่งจะส่งผลต่อการรับรู้ ศิลปะเป็นกิจกรรมสร้างสรรค์ด้วย สติปัญญา แสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิด เสริมสร้างสมาธิความจดจ่อตั้งมั่นของเด็กให้อยู่ในอารมณ์เดียวอย่างต่อเนื่องได้ดี มีงานวิจัยของ Plagens (2004 : 6) ที่ได้ศึกษาเรื่องการใช้ศิลปะบำบัดกับเด็กสมาธิสั้นโดยใช้กิจกรรมศิลปะหลายแบบประยุกต์ใช้เข้าด้วยกัน มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้กิจกรรมศิลปะบำบัดเด็กสมาธิสั้นให้มีความสนใจในกิจกรรมเพิ่มขึ้น ผลการวิจัยพบว่า หลังจากที่ได้ทำการใช้ศิลปะบำบัดหลายแบบมาประยุกต์ใช้ร่วมกันเพื่อบำบัดเด็กสมาธิสั้น ทำให้เด็กมีสมาธิเพิ่มมากขึ้น ให้ความสนใจในกิจกรรมเพิ่มมากขึ้นมีความตระหนักรู้ตนเองมากขึ้นกิจกรรมศิลปะล้วนมีผลต่อพฤติกรรมความสนใจใส่ใจทำให้เกิดความภาคภูมิใจในตนเองทำ ให้เด็กกล้าแสดงออกและพัฒนาสมาธิตนเองในการทำกิจกรรมต่างๆ เพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนได้มากยิ่งขึ้น

จากเหตุผลข้างต้น ผู้วิจัยได้เห็นถึงความสำคัญในการพัฒนาและปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกที่มีภาวะสมาธิสั้น ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทั้งนี้เนื่องจากเป็นวัยเริ่มต้นของการเรียนรู้ในเนื้อหาตามหลักสูตรสถานศึกษา ของเด็ก ออทิสติก อีกทั้งกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ที่มีความหลากหลายรูปแบบจะช่วยฝึกให้เด็กมีความจดจ่อกับสิ่งที่ทำมากขึ้น และยังช่วยในการเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ให้กับเด็กอีกด้วย

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบความใส่ใจในการเรียนของเด็กออทิสติกที่มีภาวะสมาธิสั้นก่อน และหลังการใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ของเด็กออทิสติก ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โครงการศูนย์การศึกษาสำหรับเด็ก พิเศษ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม)

ระเบียบวิธีวิจัย

ผู้วิจัยได้นำกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ วิชาเลือกเสรีต้นสายปลายศิลป์ ไปจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียน ผ่านบทเรียนออนไลน์ เป็นระยะเวลา 12 สัปดาห์ (1 ครั้งต่อสัปดาห์ ครั้งละ 50 นาที) โดยมีขั้นตอนและรายละเอียดการจัดกิจกรรมดังนี้

ขั้นนำ ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยเริ่มจากขั้นนำเข้าสู่กิจกรรมศิลปะเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียน และเป็นการกระตุ้นความสนใจ รวมไปถึงสร้างสมาธิให้กับนักเรียน เพื่อเข้าสู่การทำกิจกรรมในขั้นสอนต่อไป

ขั้นสอน ผู้วิจัยนำนักเรียนเข้าสู่การเรียนกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ วิชาเลือกเสรีต้นสายปลายศิลป์ ผ่านบทเรียนออนไลน์ ตามเนื้อหาและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้แต่ละกิจกรรม

ขั้นสรุป ผู้วิจัยสรุปเนื้อหาของการทำกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เพื่อปรับปรุงพฤติกรรมเด็กออทิสติกที่มีภาวะสมาธิสั้นของเด็กออทิสติก ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โครงการศูนย์การศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) โดยใช้แผนการวิจัยแบบหนึ่งกลุ่มทดลองก่อนและหลัง (One group pretest – posttest design) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น t - test dependent sample

1. กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา เป็นเด็กออทิสติก ระดับชั้นประถมศึกษาโครงการศูนย์การศึกษาสำหรับเด็กพิเศษของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 25 คน มีอายุระหว่าง 5-12 ปี

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นเด็กออทิสติก อายุ 7 ปี เรียนอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โครงการศูนย์การศึกษาสำหรับเด็กพิเศษของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 4 คน ที่มีภาวะสมาธิสั้น โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling)

2. เครื่องมือการวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โครงการการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ จำนวน 12 แผน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (index of item objective congruence – IOC) ที่ 0.9

- แผนการเรียนรู้ที่ 1 วงกลมแปลงร่าง
- แผนการเรียนรู้ที่ 2 ตัวเลขหรรษา
- แผนการเรียนรู้ที่ 3 อักษรพาเพลิน
- แผนการเรียนรู้ที่ 4 สรรค์สร้างก้านกล้วย
- แผนการเรียนรู้ที่ 5 ใบไม้สร้างภาพ
- แผนการเรียนรู้ที่ 6 พิมพ์ภาพจากมือและเท้า
- แผนการเรียนรู้ที่ 7 ศิลปะจากเมล็ดพืช
- แผนการเรียนรู้ที่ 8 ขยับปั้นแต่ง
- แผนการเรียนรู้ที่ 9 ลมสร้างสีสัน
- แผนการเรียนรู้ที่ 10 พับสี่สร้างรูป
- แผนการเรียนรู้ที่ 11 ปั่นสวยด้วยมือหนู
- แผนการเรียนรู้ที่ 12 นิ้ววิเศษ

2.2 แบบบันทึกพฤติกรรมความใส่ใจในการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (index of item objective congruence – IOC) อยู่ที่ 0.8

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

- 3.1 ผู้วิจัยแนะนำขั้นตอนการเรียนรู้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ให้กับนักเรียน
- 3.2 ผู้วิจัยบันทึกพฤติกรรมนักเรียนก่อนการทำกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์
- 3.3 ผู้วิจัยนำกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ไปจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียน เป็นระยะเวลา 12 สัปดาห์ (1 ครั้งต่อสัปดาห์ ครั้งละ 50 นาที) โดยมีขั้นตอนและรายละเอียดการจัดกิจกรรมดังนี้

ขั้นนำ ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยเริ่มจากขั้นนำเข้าสู่กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียน และเป็นการกระตุ้นความสนใจ รวมไปถึงสร้างสมาธิให้กับนักเรียน เพื่อเข้าสู่การทำกิจกรรมในขั้นตอนต่อไป

ขั้นสอน ผู้วิจัยนำนักเรียนเข้าสู่กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ตามเนื้อหาและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้แต่ละกิจกรรม

ขั้นสรุป ผู้วิจัยสรุปเนื้อหาของกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์

- 3.4 ผู้วิจัยผู้วิจัยบันทึกพฤติกรรมนักเรียนหลังทำกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์

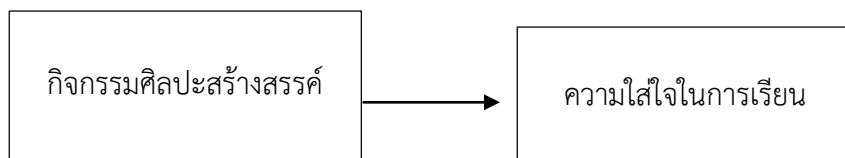
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยเปรียบเทียบผลการใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ด้วยสถิติ T-test dependent sample

4.2 ผู้วิจัยทำการบันทึกและสังเกตพฤติกรรมของเด็กก่อกอติสติคเพื่อปรับพฤติกรรมภาวะสมาธิสั้น และนำข้อมูลมาหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพฤติกรรมเด็กออทิสติกที่มีภาวะสมาธิสั้น โดยใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ กระบวนการจัดการเรียนรู้มีแนวทางหลักในการออกแบบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยมีขั้นตอนและกระบวนการจัดการเรียนรู้ จะเห็นได้จากกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

จากการศึกษาการปรับปรุงพฤติกรรมของเด็กออทิสติก ที่มีภาวะสมาธิสั้นโดยใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ พบว่า เด็กออทิสติกที่มีภาวะสมาธิสั้นมีความใส่ใจในการเรียนสูงขึ้นหลังจากได้เรียนรู้ด้วยกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบความใส่ใจในการเรียนของเด็กออทิสติกที่มีภาวะสมาธิสั้น ก่อนเรียนและหลังเรียนผ่านกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ โดยใช้ t - test dependent sample ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความใส่ใจในการเรียนของเด็กออทิสติกที่มีภาวะสมาธิสั้น ก่อนเรียนและหลังเรียนผ่านกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์

กิจกรรมศิลปะ สร้างสรรค์	N	Mean	S.D.	T	Df	sig
ก่อนเรียน	4	14.75	0.96	19.36	3	0.000*
หลังเรียน	4	27.25	0.96			

จากตารางที่ 1 พบว่า ก่อนเรียนกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 14.75 และมีความแปรปรวนอยู่ที่ 0.96 หลังเรียนด้วยกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 27.25 และมีความแปรปรวนอยู่ที่ 0.96 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนทั้งสองครั้งพบว่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

อภิปรายผลการวิจัย

ผลของการปรับพฤติกรรมเด็กออทิสติกที่มีภาวะสมาธิสั้นโดยใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ พบว่าเด็กออทิสติกที่มีภาวะสมาธิสั้นมีความใส่ใจในการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หลังจากได้เรียนด้วยกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ อาจเนื่องมาจาก กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นกิจกรรมศิลปะที่มีรูปแบบวิธีการมีความหลากหลาย ทั้งการวาด วาดภาพระบายสี การพิมพ์ การปั้น และการสร้างสรรค์จากวัสดุ มาเป็นสื่อในการกระตุ้นความสนใจ ใส่ใจในการเรียน ในทุก ๆ กิจกรรมที่สร้างขึ้น มีจุดมุ่งหมาย เพื่อพัฒนาความใส่ใจ ทางด้านการฟัง การมอง และการปฏิบัติงาน เนื่องจากกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์นั้น เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องใช้การประสานสัมพันธ์ ของประสาทสัมผัสในหลาย ๆ ด้าน ทั้งยังเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียน มุ่งความสนใจ ไปที่การทำงานอยู่ตลอดเวลาของการเรียน โดยผู้เรียนต้องจดจ่ออยู่กับกิจกรรมที่อยู่ตรงหน้าตนเท่านั้น จึงจะสามารถทำงานให้สำเร็จได้ เช่นกิจกรรมวาดภาพระบายสี พบว่าเป็นกิจกรรมที่เน้นการพัฒนาความใส่ใจด้านการฟัง การมอง และการปฏิบัติงาน เป็นกิจกรรมที่เน้นการปฏิบัติงานบนพื้นระนาบ ซึ่งมีวิธีการปฏิบัติที่เข้าใจง่ายไม่ซับซ้อน โดยผู้วิจัยได้เลือกใช้เทคนิคการวาดภาพและการระบายสีมาใช้ในการทำผลงาน โดยผ่านการใช้สีชนิดต่าง ๆ ทั้งสีเทียน สีชอล์ค และสีน้ำ เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ประสาทสัมผัสด้านต่าง ๆ อย่างจดจ่อ และต่อเนื่องตลอดเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมให้สำเร็จลุล่วง กิจกรรมงานภาพพิมพ์ ผู้วิจัยได้เลือกใช้วัสดุชนิดต่าง ๆ ที่มีความหลากหลายมาใช้ในการสร้างผลงาน ได้แก่ วัสดุจากธรรมชาติ เช่น ผัก ผลไม้ต่าง ๆ ลำลี กระดาษ ฟองน้ำ เป็นต้น เป็นกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกสนุกสนาน ร่าเริง ความสนใจ และไม่เกิดความเบื่อหน่าย กิจกรรมงานปั้น พบว่า เป็นกิจกรรมเพื่อมุ่งพัฒนา ความใส่ใจด้านการมอง และการปฏิบัติงาน โดยใช้กิจกรรมงานปั้นนูนสูง และนูนต่ำ เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสมือในการหยิบจับ วัสดุ และปั้นขึ้นงานเป็นรูปทรงต่าง ๆ ด้วยตนเอง กิจกรรมงานสร้างสรรค์จากวัสดุ เป็นกิจกรรมเพื่อมุ่งพัฒนาความใส่ใจ ด้านการฟัง การมอง และการปฏิบัติงาน โดยใช้กิจกรรมที่เน้นการปฏิบัติงาน ในลักษณะการผสมผสานวิธีการทางด้านศิลปะในรูปแบบต่างๆ เช่น การจัดเรียง การปะติด การตัด โดยการใช้วัสดุชนิดต่างๆ ที่มีสีสัน รูปแบบ ที่หลากหลายในการทำงานกล่าวคือ การจัดเรียงลูกปัด ขนาดต่างๆ การตัดปะติดกระดาษ การจัดเรียง การขีดเส้นเชือก การใช้กรรไกรการร้อยเชือก เพื่อให้ผู้เรียน ได้ใช้ประสาทสัมผัสด้านต่าง ๆ ในการให้ความสนใจ ใส่ใจในการทำชิ้นงานประดิษฐ์ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ ด้วยเหตุผลดังกล่าวกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ จึงทำให้ความใส่ใจในการเรียนของเด็กออทิสติกที่มีภาวะสมาธิสั้นดีขึ้น สอดคล้องกับ ปัทมา

เทียนชัย และกมล โพธิเย็น (2561 : 66) ศึกษากิจกรรมด้านศิลปะเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการเรียนของเด็กออทิสติก พบว่าหลังการใช้กิจกรรมด้านศิลปะกับเด็กออทิสติกมีพฤติกรรมทางการเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนการใช้กิจกรรมด้านศิลปะ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

1. ในระยะแรกของการทำการทดลองควรทำเป็นตัวอย่างให้นักเรียนดู จากนั้นค่อยๆลดบทบาทของครูลง และเพิ่มบทบาทของนักเรียนให้มากขึ้น ให้นักเรียนได้คิดและลงมือปฏิบัติงานด้วยตนเอง
2. ขณะทำการทดลองนักเรียนควรมีสภาพทางอารมณ์ที่ดี หากนักเรียนยังไม่พร้อมควรเลื่อนการทดลองจนกว่านักเรียนจะพร้อมทำการทดลอง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจะมีการวิจัยเรื่องการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารของเด็กออทิสติก
2. ควรจะนำการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อใช้ปรับพฤติกรรมเด็กที่มีภาวะสมาธิสั้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545. กรุงเทพมหานคร: CURSUA
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน. พุทธศักราช 2551. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุม สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- ทวีศักดิ์ สิริรัตน์เรขา. (2565). ออทิสติก. ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 2 ตุลาคม 2565. แหล่งที่มา : <https://www.happyhomeclinic.com/au21-autism-faq.html>.
- ปัทมา เทียนชัย และกมล โพธิเย็น. (2561). กิจกรรมด้านศิลปะเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการเรียนของเด็กออทิสติก. ปรินญาณินพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2544). การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร : แวนแก้ว.
- พีระพงษ์ กุลพิศาล. (2545). สมอลูกพัฒนาได้ด้วยศิลปะ. กรุงเทพมหานคร: ชารออักษร.
- มานิช อารณสุวรรณ. (2550). โรคสมาธิสั้นหลากหลายวิธีบำบัดเพื่อลูกรัก. กรุงเทพมหานคร: บริษัทพิมพ์ ดี จำกัด.

- วรางคณา กันประชา. (2551). *การพัฒนาความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่ท ากิจกรรมศิลปะ ด้วยนิ้วมือ*. ปรินญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- ศรีแพร จันทราภิรมย์. (2550). *ความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์โดยใช้เปลือกข้าวโพด*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Plagens, Cameron M. (2004). *The healing art of children : An integration of art therapy and bioenergetics education with an ADHD child*. Ursuline College.